

## Protokoll i sak 560/2010

for

**Boligtvistnemnda**

**08.02.11**

**Saken gjelder:**

Krav om utbetaling prisdifferanse integrert kombiskap, samt erstatning for ødelagte matvarer

-----

### 1. Sakens faktiske sider

Entreprenøren markedsfører et boligprosjekt der han i prospektet bl.a. opplyser:

- Gled deg til et kjøkken litt utenom det vanlige. I boligprosjektet som lover det lille ekstra kunne vi naturligvis ikke ha valgt et helt ordinært kjøkken. Derfor reiste vi ned til Middelhavet og håndplukket det italienske designkjøkkenet «produktnavnet» til deg som flytter inn i «prosjektnavnet». Selv om kjøkken fra «kjøkkenprodusenten» er standard leveranse i «prosjektnavnet», er det slett ikke mye standard over dette kjøkkenet. (...)
- Men vær trygg - det er ikke bare utseendet som imponerer på «produktnavnet». Kvaliteten er også svært god. (...)
- Kjøper du leilighet i «prosjektnavnet» står splitter nye hvitevarer fra velrenommerte «kjøkkenprodusenten» og venter på deg. Gled deg til innebygd kjøleskap med frysenskap (...).

Forbrukeren kjøper en leilighet i prosjektet. Det er ikke for nemnda opplyst noe om når dette skjedde, men forbrukeren reklamerer 14. april 2010 i e-post til entreprenøren på at *”kombiskap (kjøl/frys) på kjøkkenet mitt er i utstand”*.

Entreprenøren aksepterer reklamasjonen, og partene diskuterer åpenbart hvilken løsning som nå skal velges. I klagen for nemnda skriver forbrukeren at hun 29. april 2010, i telefon med entreprenøren, avtalte at han skulle bytte kombiskapet med et av tilsvarende kvalitet som det hun hadde, eventuelt *”litt bedre om nøyaktig samme ikke lot seg oppdrive”*. Hun hevder at hun i den anledning foreslo et *”integrert LG-skap”*, og at entreprenørens advokat på telefon ga uttrykk for at han var enig i dette også om morgenen dagen etter.

I en e-post senere samme dag skriver imidlertid entreprenøren:

Hei igjen,

Leverandøren bekrefter at det kan ta 5 uker å få på plass et nytt kjøleskap fra Italia, hvilket jeg beklager.

Følgende løsninger er da aktuelle:

1. Vi monterer Whirlpool kombiskap ART4713 på permanent basis, idet dette er å anse som et fullverdig bytte. Dersom De opprettholder avvisningen av denne modellen, imøteser vi Deres alternative forslag i tilsvarende prisklasse (og med samme mål), samt opplysninger om hvor kjøleskapet kan kjøpes.

2. Vi monterer tilsvarende modell fra «kjøkkenprodusenten», hentet fra vår visningsleilighet.....Hvorvidt dette skapet evt. skal byttes ut med det som etter hvert kommer fra Italia, eller beholdes mot en økonomisk kompensasjon (prisavslag), bestemmer De selv.
3. Vi leverer et midlertidig kjøleskap (som forevist) som plasseres ved siden av dagens, mao. Ikke innbygd

Det lar seg dessverre ikke gjøre å få gjennomført levering av skapet som allerede er kjøpt eller innbygging før tidligst mandag førstkommande.

Deres valg av løsningsforslag imøteses.

Jeg beklager nok en gang at denne prosessen har trukket i langdrag, og ber om forståelse for at sviktende produkttilgang medfører en større grad av improvisasjon enn ønskelig for alle parter.

Entreprenøren poengterer 3. mai i egen e-post at han vil ha forbrukerens valg *”bekreftet skriftlig”* for å *”unngå ytterligere diskusjoner om hva som faktisk blir besluttet”*.

Forbrukeren kontakter en forhandler av hvitevarer og mottar e-post 3. mai 2010. Der opplyses det at man har et såkalt LG skap som angivelig har spesifikasjoner som ligger nærmest det skapet entreprenøren leverte, men som nå er defekt, men at LG-skapet *”er et klart høyere spesifisert skap”*, og at ingen andre kombiskap kan *”matche”* dette. Når det gjelder det skapet entreprenøren tilbyr i overnevnte alternativ 1, opplyser forhandleren at han karakteriserer det opprinnelig leverte skapet *”som bedre kvalitetsmessig og bruksmessig og LG som klart bedre”*.

Forbrukeren avviser entreprenørens løsningsalternativer i e-post 3. mai 2010. Hun hevder at den Whirlpool-modellen som tilbys er den billigst i markedet, med en angivelig pris stor kr 5 495 hos en angitt forhandler, mens et skap fra en annen leverandør med tilsvarende kvalitet som opprinnelig installert hevdes å koste kr 8 995. (Prisen for et LG-skap) Forbrukeren krever dermed å få utbetalt kr 9 000 slik at hun selv kan ordne opp i forholdet. I tillegg kreves det at entreprenøren skal dekke utgifter til demontering av det defekte skapet, samt frakt og montering av det nye. Hun opplyser at hun også vil fremsette et krav knyttet til angivelig ødelagte matvarer. Forbrukeren opplyser for øvrig at han selv har måttet benytte en del egen tid med bl.a. fravær fra arbeid på grunn av forholdet.

Entreprenøren svarer samme dag at han legger til grunn at forbrukeren har takket nei til samtlige løsningsforslag. Han opplyser at det allerede er bestilt et nytt skap fra Italia, og at det derfor ikke er aktuelt å utbetale kr 9 000 som krevd. Tilbudet om et midlertidig skap står imidlertid fortsatt ved lag, og det opplyses at *det* kan monteres på kort varsel forutsatt *”skriftlig aksept før vår montør er tildelt andre oppdrag den aktuelle virkedag”*.

Entreprenøren hevder at han med dette har oppfylt sine forpliktelser i hht buofl § 32.

Forbrukeren svarer omgående at hun fastholder sitt krav. Hun påpeker igjen at entreprenøren kun tilbyr seg å montere den billigste Whirlpool-modellen, mens han angivelig tidligere på telefon lovte tilsvarende kvalitet som det som fulgte med leiligheten.

Forbrukeren sender ny e-post til entreprenøren 4. mai 2010 der hun skriver:

Jeg har takket ja til alternativ 1 i tilbudet deres; ny permanent løsning. Jeg forstår at vi kan være uenige om hva som er tilsvarende eller litt bedre enn «opprinnelig innsatt skap», og ønsker jeg en snarlig bekreftelse på at dere dekker verdien av et Whirlpoolskap samt frakt og montering av nytt skap samt demontering og frakt av det defekte, før jeg bestiller det jeg har fått opplyst er tilsvarende kombiskap.

Entreprenøren svarer 4. mai 2010 at han er villig til å betale forbrukeren kr 5 495 i hht alternativ 1 i sine forslag til løsning. Han opplyser at han også vil besørge henting av det nye



skapet som forbrukeren vil kjøpe hos forhandleren, men han vil angivelig ikke betale for frakt ut over dette. Han vil også sørge for montering. Han presiserer imidlertid at forbrukeren selv *”er ansvarlig for at den valgte modellen lar seg montere i eksisterende innredning uten komplikasjoner”*. Dersom *det* ikke lar seg gjøre opplyses det at skapet vil bli *”etterlatt umontert”* i leiligheten. Entreprenøren vil for øvrig ta hånd om demontering og fjerning av det opprinnelige skapet.

Forbrukeren svarer samme dag at hun *”bestiller kombiskapet nå”*, og oversender kvittering stor kr 8 995 for nytt kombiskap av typen LG. Hun ber om at beløpet overføres hennes konto. Da det nye skapet opplyses å måtte hengsles om, spør hun om entreprenøren *”gjør dette selv”*. Dersom forhandleren skal foreta omhengsling opplyses *det* å koste kr 600. Forbrukeren opplyser for øvrig at forhandleren vil ha skapet klart for avhenting ved åpningstid kommende fredag, men at hun skal gi nærmere beskjed om dette når hun får det bekreftet.

Entreprenøren avslår å betale for omhengsling, og forhandleren omhengsler skapet for forbrukeren. Fremlagt fakturakopi lyder på kr 600.

Forbrukeren gir beskjed til entreprenøren 7. mai om at kombiskapet skal være ferdig omhengslet og klar for avhenting hos forhandleren samme dag kl 16:00. (En fredag) Entreprenøren svarer at han har vansker med å skaffe folk til å gjøre jobben samme dag, men at han vil satse på mandag morgen. Han opplyser samtidig at kr 5 495 vil bli overført med det aller første.

Entreprenøren henter og monterer skapet, og sender e-post til forbrukeren om dette 11. mai 2010. Det opplyses at forbrukeren ikke vil bli fakturert for ekstrautgifter som oppstod, forårsaket av påståtte forsinkelser pga ekstra *”omhengsling og merarbeid pga innredningskomplikasjoner”*, men det poengteres at det tas *”forbehold om å komme tilbake til dette, avhengig av partenes videre dialog”*.

I en e-post til entreprenøren fra 11. mai 2010, opplyser forbrukeren at hun hadde fått opplyst fra forhandleren at kombiskapet var ferdig omhenglet og klar for avhenting fredag, men at *”de ansatte på lageret hadde misforstått og i tillegg hengslet om en annen kundes skap som de sendte med dere”*. Forbrukeren hevder at entreprenøren ikke kan ha hatt merarbeid med montering av skapet

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 20. mai 2010, der hun fremsetter krav om at entreprenøren skal betale henne kr 4 445. Beløpet fremkommer som følger:

|                                                               |                      |
|---------------------------------------------------------------|----------------------|
| • Nødvendig omhengsling av skap                               | kr 600               |
| • Kombiskap LG kr 8 995 – markedets billigste skap kr 5 495 = | kr 3 500             |
| • Ødelagte matvarer                                           | <u>kr 345</u>        |
|                                                               | <u>Sum: kr 4 445</u> |

Entreprenøren avviser kravet i e-post fra 28. mai 2010, der han skriver at:

Hjemmelen for «entreprenørens» betalingsplikt er mitt tilbud om å dekke kr. 5.495,- og Deres etterfølgende aksept, mao. en beløpsfiksert avtale. Kostnader utover dette er oss uvedkommende og beløpet er anvist for utbetaling av undertegnede.

Kravet for så vidt gjelder ødelagt mat og drikke *motregnes* i våre merutgifter som følge av uforutsett ventetid og omdisponering av mannskap som følge av misforståelser på «forhandlerens» lager, som i denne forbindelse er å

anse som Deres leverandør. Innholdet i kjøleskapet kunne under enhver omstendighet ha vært berget vha. kjølebag eller tilsvarende, idet jeg viser til den tapsbegrensningsplikt som påhviler enhver skadelidt iht. skl. § 5-1 nr. 2.

Forbrukeren svarer 6. juni ved å gjenta krav og argumentasjon, og det varsles at saken sendes Forbrukerrådet dersom kravet ikke innfris.

Entreprenøren har åpenbart mottatt en henvendelse fra formannen i sameiet, og svarer i e-post fra 6. juli. Forbrukeren redegjør for saken i e-post til styrelederen i sameiet 12. august 2010.

Forbrukeren fremmer sak for Boligtvistnemnda 8. september 2010. Hun krever nå at entreprenøren skal dekke halvdelen av prisdifferansen mellom det skapet *han* ville levere til erstatning for det opprinnelig leverte, og den prisen hun måtte betale for det skapet hun selv kjøpte.  $(kr\ 8\ 995 - kr\ 5\ 495)/2 = kr\ 1\ 750$ .

Hennes argumenter:

- «Entreprenøren» tilbød seg på telefon 29. og 30. april 2010 å erstatte kombiskapet hennes med ett av tilsvarende kvalitet eller litt bedre, noe hun angivelig takket ja til.
- Entreprenørens selger fortalte angivelig pr telefon at det opprinnelig leverte kombiskapet var i "middelklassesjiktet".
- I følge hvitevareforhandleren er LG-skapet (verd kr 8.995,-) nærmest det opprinnelig leverte skapet spesifikasjonsmessig i hht dokumentasjon fremlagt for entreprenøren.
- I følge telefon til en annen hvitevareleverandør fikk hun angivelig vite at *de* lå litt høyere i pris, og at det rimeligste integrerte kombiskapet deres var det Whirlpoolskapet som entreprenøren ville montere (alternativ 1), her til kr 6.000,- men at de også solgte skap i middelklassesjiktet fra kr 9.000,- og oppover i pris. De førte ikke det opprinnelig leverte merket.
- I markedsføringen av kjøkkenet i prospektet for prosjektet beskrives kvaliteten på en slik måte at den ikke dekkes av det erstatningsproduktet entreprenøren ville levere.  
(Alternativ 1)

Forbrukeren krever videre at entreprenøren skal dekke hennes dokumenterte kostnader til omhengsling av det skapet hun kjøpte med kr 600,-, da alle skap for innbygging angivelig leveres høyrehengslet i hht informasjon fra forhandleren, mens kombiskapet i leiligheten må være hengslet på venstre side for å passe inn i innredningen.

Det krever også at entreprenøren skal gi erstatning for ødelagte matvarer med kr 345, og det hevdes at han aksepterte dette i telefonsamtalen fra 30. april 2010.

Dermed kreves det totalt kr 2 645, pluss forsinkelsesrenter fra 10. juni 2010, dvs 3 uker etter at entreprenøren mottok brevet om samlede krav.

Entreprenøren gir tilsvaer 21. september 2010. Han erkjenner at det kombiskapet som opprinnelig fulgte leiligheten ble rammet av en teknisk svikt som ikke lot seg utbedre, og at forbrukeren hadde rett i at leveringstiden for et nytt skap av samme fabrikant i Italia, angivelig 5 uker, ble vurdert som for lang. Entreprenøren viser imidlertid til sine 3 alternative



forslag til løsning fremsatt skriftlig 30. april 2010, og til sin e-post fra 3. mai om at han ville ha forbrukerens valg bekreftet skriftlig.

Entreprenøren viser videre til den andre e-posten fra 3. mai 2010 der han opplyser at han legger til grunn at forbrukeren har takket nei til samtlige løsningsforslag, men at tilbudet om et midlertidig skap fortsatt står ved lag, og at *det* kan monteres på kort varsel forutsatt ”*skriftlig aksept før vår montør er tildelt andre oppdrag den aktuelle virkedag*”. I e-posten hevdes det også at man med dette har oppfylt sine forpliktelser i hht buofl § 32.

Entreprenøren anfører at forbrukeren i hennes e-post fra 4. mai 2010 bekreftet at hun aksepterte alternativ 1 til løsning, og at hun selv ville bestille sitt nye kombiskap hos forhandleren. Dermed hevdes det at det *prinsipalt* forlås en bindende avtale mht. vilkårene for utskiftingen av skapet.

Subsidiært, i den grad forbrukerens klage er ment å være en reklamasjon på det *opprinnelige* skapet mht. standard, hevdes det at kravet må avvises som for sent fremsatt. Det anføres at forbrukeren overtok og benyttet det aktuelle kombiskap i lang tid før det brøt sammen, uten at hun har påpekt et angivelig misforhold mellom det som faktisk ble levert og det hun eventuelt mener seg forespeilet i prospektet ved markedsføring. Entreprenørens hevder også at hans ansvar er begrenset til en ren *omlevering*, og ikke omfatter en angivelig oppgradering, som hevdes å ligge til grunn for kravet om kr 1 750. Han hevder at han *har* oppfylt sin del av avtalen ved å overføre kr 5 495 til forbrukeren.

Kravet om dekning av kostnader for omhengsling avvises med at forbrukeren aksepterte vilkårene for omlevering av skapet, herunder det faktum at hun selv hadde ansvaret for evnt tilpasninger. I den anledning vises det til teksten i e-posten fra 4. mai 2010 der det angis at:

Det presiseres for ordens skyld at De selv er ansvarlig for at den valgte modellen lar seg montere i eksisterende innredning uten komplikasjoner. I motsatt fall vil skapet bli etterlatt umontert i Deres leilighet.

Dermed anføres det at merkostnader til omhengsling anses omfattet av dette, og følgelig må bæres av klager.

Vedrørende kravet om dekning for ødelagte matvarer med kr 345, så erkjenner entreprenøren at han i utgangspunktet sa seg villig til å dekke disse utgiftene, men at han nå har motregnet beløpet for de kostnadene han angivelig fikk pga påløpte kostnader som følge av uforutsett ventetid og omdisponering av mannskap pga av misforståelser på kjøkkenforhandlerens lager, da forhandleren i denne forbindelse er å anse som forbrukerens leverandør.

Forbrukeren gir tilsvar 11. oktober 2010. Tidligere utsagn gjentas og utdypes. Hun hevder fortsatt at det kombiskapet entreprenøren ville levere til erstatning for det opprinnelige var av dårligere kvalitet og hadde en lavere pris, og hun benekter at hun godtok noe annet, med henvisning til sin e-post fra 3. mai om at hun fastholder sitt krav.

Til entreprenørens påstand om at det er reklamert for sent på kvaliteten på det opprinnelig leverte kombiskapet, opplyser forbrukeren at hun reklamerte med en gang det ble ødelagt. Forut for dette hadde hun angivelig ingen forutsetning/fagkompetanse til å betvile kvaliteten, da hun angivelig trodde entreprenøren på at skapet var et skap i mellomklasesjiktet, med henvisning til teksten i prospektet.

Vedrørende omhengslingen hevdes det at entreprenøren var forpliktet til å foreta denne, da *det* inngikk i å erstatte det defekte kombiskapet. Forbrukeren anfører dessuten at hennes valg ved selv å skaffe et nytt kombiskap faktisk innebar en arbeidsbesparelse for entreprenøren, i forhold til hans alternativ om først å frakte og montere et midlertidig skap, før han deretter måtte ha fraktet bort dette samtidig med ny frakt og montering av permanent løsning.

Forbrukeren avviser entreprenørens krav om å få motregne utgiften for ødelagte matvarer med hans kostnader forbundet med feilen med omhengsling som ble gjort hos forhandleren, da forbrukeren hevder at hun i langt større grad enn entreprenøren er påført merarbeid og kostnader, både ved i flere uker å mangle et fungerende kjøleskap, og ved at entreprenøren angivelig har brutt gjentatte løfter om å innfri avtaler.

## **2. Sakens rettslige sider**

Bustadoppføringslova gjelder for avtalen.

### *1. Kompensasjon for type kombiskap*

Forbrukeren viser til at entreprenøren i sin markedsføring av prosjektet og leiligheten fremhevet kvaliteten på de integrerte hvitevarene fra Italia. Da imidlertid kombiskapet brøt sammen etter en tids bruk, og forbrukeren bestemte seg for selv å skaffe nytt skap av annet merke da man ikke raskt og enkelt kunne skaffe samme type som det opprinnelige fra Norge, ville entreprenøren angivelig ikke dekke mer enn kr 5 495 som av forbrukeren hevdes å tilsvare prisen for rimeligste typen skap fra Whirlpool. Forbrukeren viser til at hennes kjøkkenforhandler gir uttrykk for det samme i en e-post fra 3. mai 2010. Hun hevder at entreprenøren, på telefon 29. og 30. april 2010, lovte å dekke kostnadene med et skap av samme eller noe høyere kvalitet som det opprinnelige, men at han tross *det* fremmet forslag om alternative løsninger senere på dagen 30. april der han som alternativt 1 angivelig bare tilbød rimeligste type skap. Forbrukeren krever at entreprenøren skal dekke halvdelen av prisdifferansen mellom det skapet *han* ville levere til erstatning for det opprinnelig leverte, og den prisen hun måtte betale for det skapet hun selv kjøpte.

$$(kr\ 8\ 995 - kr\ 5\ 495)/2 = kr\ 1\ 750.$$

Entreprenøren avviser kravet. Han viser til sine 3 alternative forslag til løsning fremsatt skriftlig 30. april 2010, og til at forbrukeren først avviste alle i hennes e-post fra 3. mai 2010 men at hun dagen etter i egen e-post takket ja til alternativ 1, samtidig som hun opplyste at hun selv ville skaffe det nye skapet. Entreprenøren hevder dermed at det "*prinsipalt*" forelå en bindende avtale mht. vilkårene for utskiftingen av skapet.

Subsidiært, i den grad forbrukerens klage er ment å være en reklamasjon på det *opprinnelige* skapet mht. standard, hevdes det at kravet må avvises som for sent fremsatt. Det anføres at forbrukeren overtok og benyttet det aktuelle kombiskap i lang tid før det brøt sammen, uten at hun har påpekt et angivelig misforhold mellom det som faktisk ble levert og det hun eventuelt mener seg forespeilet i prosjektets markedsføring. Til *det* opplyser forbrukeren at hun reklamerte med en gang skapet brøt sammen, og at hun forut for det ikke hadde noen forutsetning/fagkompetanse til å betvile kvaliteten, da hun trodde entreprenøren på at skapet var et skap i mellomklassesjiktet, med henvisning til teksten i prospektet.

Entreprenøren anfører videre at hans ansvar er begrenset til en ren *omlevering*, og ikke omfatter en angivelig oppgradering, som hevdes å ligge til grunn for forbrukerens krav om kr 1 750. Entreprenøren hevder at han har oppfylt sin del av avtalen ved å overføre kr 5 495 til forbrukeren.



Nemnda legger til grunn at entreprenøren fremla 3 alternative forslag til løsning i sin e-post fra 30. april 2010:

1. Vi monterer Whirlpool kombiskap ART4713 på permanent basis, idet dette er å anse som et fullverdig bytte. Dersom De opprettholder avvisningen av denne modellen, imøteser vi Deres alternative forslag i tilsvarende prisklasse (og med samme mål), samt opplysninger om hvor kjøleskapet kan kjøpes.
2. Vi monterer tilsvarende modell fra «kjøkkenprodusenten», hentet fra vår visningsleilighet.....Hvorvidt dette skapet evt. skal byttes ut med det som etter hvert kommer fra Italia, eller beholdes mot en økonomisk kompensasjon (prisavslag), bestemmer De selv.
3. Vi leverer et midlertidig kjøleskap (som forevist) som plasseres ved siden av dagens, mao. Ikke innbygd

og at forbrukeren i sin e-post fra 4. mai skriver:

Jeg har takket ja til alternativ 1 i tilbudet deres; ny permanent løsning. Jeg forstår at vi kan være uenige om hva som er tilsvarende eller litt bedre enn «opprinnelig innsatt skap», og ønsker jeg en snarlig bekreftelse på at dere dekker verdien av et Whirlpoolskap samt frakt og montering av nytt skap samt demontering og frakt av det defekte, før jeg bestiller det jeg har fått opplyst er tilsvarende kombiskap.

Etter nemndas vurdering kunne forbrukeren enkelt ha valgt overnevnte alternativ 2, og fått en rask løsning helt i tråd med opprinnelig kjøpt leveranse. Hun valgte imidlertid selv å skaffe nytt og annet skap, uten at det på forhånd var inngått noen konkret avtale om hvor meget hun skulle få kompensert økonomisk. Nemnda tolker forbrukerens e-post fra 4. mai 2010 dit hen at hun faktisk aksepterte å få en refusjon i tråd med verdien på det tilbudte kombiskapet angitt i alternativ 1. Dermed forelå det en bindende avtale om dette, og forbrukeren gis ikke medhold.

## *2. Kostnad omhengsling*

Forbrukeren krever at entreprenøren skal dekke hennes dokumenterte kostnader til omhengsling av det skapet hun kjøpte med kr 600,-, da alle skap for innbygging, uavhengig av type, angivelig leveres høyrehengslet i hht informasjon fra forhandleren, mens kombiskapet i leiligheten måtte være hengslet på venstre side for å passe inn i innredningen. Forbrukeren hevder at entreprenøren var forpliktet til å foreta omhengslingen, da *det* inngikk i å erstatte det defekte kombiskapet, og at hennes valg ved selv å skaffe et nytt kombiskap faktisk innebar en arbeidsbesparelse for entreprenøren, i forhold til hans alternativ om først å frakte og montere et midlertidig skap, før han deretter måtte ha fraktet bort dette samtidig med ny frakt og montering av permanent løsning.

Entreprenøren avviser kravet med at forbrukeren aksepterte vilkårene for omlevering av skapet, herunder det faktum at hun selv hadde ansvaret for evt tilpasninger. I den anledning vises han til teksten i e-posten fra 4. mai 2010 der han angir at:

Det presiseres for ordens skyld at De selv er ansvarlig for at den valgte modellen lar seg montere i eksisterende innredning uten komplikasjoner. I motsatt fall vil skapet bli etterlatt umontert i Deres leilighet.

Dermed anføres det at merkostnader til omhengsling anses omfattet av dette og følgelig må bæres av forbrukeren.

Nemnda kommer til at entreprenøren skal dekke utgiften til omhengsling stor kr 600, da han ikke har bestridt forbrukerens påstand om at en hver type skap uansett ville krevd omhengsling.

### *3. Erstatning for ødelagte matvarer*

Forbrukeren krever at entreprenøren skal gi erstatning for ødelagte matvarer med kr 345, og det hevdes at han aksepterte dette i en telefonsamtale 30. april 2010.

Entreprenøren avviser kravet, men han erkjenner at han i utgangspunktet sa seg villig til å dekke disse utgiftene, mens han nå har motregnet beløpet for de kostnadene han angivelig fikk som følge av uforutsett ventetid og omdisponering av mannskap pga av misforståelser med omhengsling på kjøkkenforhandlerens lager, da forhandleren i denne forbindelse er å anse som forbrukerens leverandør.

Forbrukeren avviser entreprenørens krav om å få motregne utgiften, da hun hevder at hun i langt større grad enn entreprenøren ble påført merarbeid og kostnader, både ved i flere uker å mangle et fungerende kjøleskap, og ved at entreprenøren angivelig har brutt gjentatte løfter om å innfri avtaler.

Nemnda velger for dette forholdet å legge hovedvekt på entreprenørens erkjennelse av at han opprinnelig tilbød seg å dekke kravet. Selv om han åpenbart fikk ekstra kostnader forbundet med feilhengslingen hos forbrukerens leverandør, kommer nemnda etter en total vurdering til at disse kostnadene ikke skal motregnes. Entreprenøren skal således erstatte matvarer for kr 345.

### *4. Forsinkelsesrenter*

Forbrukeren krever forsinkelsesrenter av kr 2 645 fra 10. juni 2010 til betaling skjer.

Entreprenøren har ikke kommentert kravet.

Nemnda kommer til at det foreligger tilstrekkelig grunnlag for kravet. Forbrukeren gis således medhold, og skal i hht forsinkelsesrenteloven ha forsinkelsesrenter fra 1. måned etter skriftlig påkrav, til betaling skjer.

### **3. Konklusjoner**

- Entreprenøren skal dekke forbrukerens utgift til omhengsling, stor kr 600
- Entreprenøren skal erstatte matvarer for kr 345.
- Forbrukeren skal ha forsinkelsesrenter av kr 945 fra 1. måned etter skriftlig påkrav, til betaling skjer.
- Forbrukeren gis for øvrig ikke medhold